PID U0HSX00N4R82
Č. j. ÚOHS-25438/2026/163
Sp. zn. ÚOHS-R0100/2026/VZ
Datum, místo 20. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 19. 6. 2026 navrhovatelem

- GreMi KLIMA, s.r.o., IČO 36424676, se sídlem Kragujevská 9, 010 01 Žilina, Slovenská republika,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. 6. 2026, č. j. ÚOHS-19926/2026/500 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0309/2026/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- Teplárna České Budějovice, a.s., IČO 60826835, se sídlem Novohradská 398/32, České Budějovice 6, 370 01 České Budějovice, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 12. 5. 2026 Mgr. Josefem Vackem, advokátem, ev. č. ČAK 12149, VSP advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2,

učiněných při zadávání sektorové veřejné zakázky „SZT – Horkovodní propoj Jírovcova – Nové Vráto“ v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 11. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 14. 11. 2025 pod ev. č. Z2025-063776 a téhož dne v Úředním věstníku Evropské unie pod ev. č. 755714-2025,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0309/2026/VZ, č. j. ÚOHS-19926/2026/500 ze dne 4. 6. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Úřad obdržel dne 30. 4. 2026 návrh navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání sektorové veřejné zakázky, čímž bylo podle § 249 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, (dále jen „ZZVZ“)[1] ve spojení s § 44

[1] Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění ZZVZ k okamžiku zahájení zadávacího řízení, a to vyjma ustanovení upravených zákonem č. 69/2025 Sb., a zákonem č. 238/2024 Sb. Postup ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele. Navrhovatel svým návrhem brojí proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení ze dne 24. 3. 2026, které bylo navrhovateli doručeno prostřednictvím elektronického nástroje dne 26. 3. 2026 (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“). Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel nepostupoval správně a vyloučil jej ze zadávacího řízení neoprávněně. Navrhovatel rovněž brojí proti požadavkům zadavatele na reference, považuje je za obecně vymezené a umožňující různý výklad.

2. Po přezkoumání splnění zákonných podmínek pro podání návrhu vyzval Úřad navrhovatele usnesením ze dne 19. 5. 2026 k prokázání, k jakému datu doručil stejnopis návrhu zadavateli.

3. Dne 20. 5. 2026 Úřad obdržel od navrhovatele prostřednictvím datové schránky dokumenty, mezi nimiž byl návrh navrhovatele ze dne 30. 4. 2026, zpráva zaslaná navrhovatelem prostřednictvím elektronického nástroje NEN zadavateli, s předmětem: „*Návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů [z]adavatele – [o]známení*“ ze dne 30. 4. 2026, jejíž součástí nebyly žádné přílohy, (dále jen „oznámení ze dne 30. 4. 2026“) a dále zpráva zaslaná navrhovatelem prostřednictvím elektronického nástroje NEN zadavateli s totožným předmětem ze dne 20. 5. 2026, jejíž součástí bylo celkem 13 příloh vč. návrhu navrhovatele ze dne 30. 4. 2026 (dále jen „oznámení ze dne 20. 5. 2026“).

II. NAPADENÉ USNESENÍ

4. Výrokem napadeného usnesení Úřad správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0309/2026/VZ zastavil podle § 257 písm. e) ZZVZ, neboť návrh navrhovatele nebyl doručen ve stejnopisu zadavateli ve lhůtě podle § 251 odst. 2 ZZVZ, tedy do 10 dnů ode dne 22. 4. 2026, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel odmítl jeho námitky, tj. nejpozději do 4. 5. 2026.

5. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad konstatoval, že navrhovatel není podle ZZVZ povinen připojit k návrhu zasílanému Úřadu doklad, kterým by prokázal doručení stejnopisu návrhu zadavateli, nicméně v případě pochybností na něm leží důkazní břemeno ohledně splnění této povinnosti. Úřad dále uvedl, že oznámení ze dne 30. 4. 2026 neobsahuje stejnopis návrhu, ale toliko informaci o podání návrhu. Z oznámení ze dne 30. 4. 2026 ani z dalších dokumentů předložených navrhovatelem tak nevyplývá, že by navrhovatel doručil stejnopis návrhu zadavateli v zákonné lhůtě, tj. do dne 4. 5. 2026. Úřad dále doplnil, že zadavateli byl stejnopis návrhu poprvé doručen až Úřadem dne 6. 5. 2026, a to jako příloha oznámení o zahájení správního řízení ze dne 5. 5. 2026, tedy po uplynutí lhůty podle § 251 odst. 2 ZZVZ, vada návrhu proto nemohla být „*zhojena*“ ani postupem Úřadu. Úřad uzavřel, že navrhovatel nesplnil všechny zákonné požadavky vážící se k podání návrhu, a proto Úřad přistoupil k zastavení řízení podle § 257 písm. e) ZZVZ.

III. ROZKLAD NAVRHOVATELE

6. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 4. 6. 2026. Rozklad, který Úřad obdržel dne 19. 6. 2026, byl proto podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

7. Navrhovatel v rozkladu nejdříve připouští, že k oznámení ze dne 30. 4. 2026 omylem nepřipojil samotný stejnopis návrhu, nicméně dle jeho názoru byl zadavatel v zákonné lhůtě o podání návrhu tímto oznámením prokazatelně informován a mohl tomu přizpůsobit své další kroky. Účel

§ 251 odst. 2 ZZVZ spočívající v informování zadavatele tak byl dle navrhovatele naplněn. Navrhovatel nadto tvrdí, že jeho opomenutí nemělo žádný negativní dopad na postavení zadavatele, na ochranu jeho práv ani na možnosti procesní obrany. Navrhovatel dále poukazuje na to, že zadavatel na oznámení ze dne 30. 4. 2026 nijak nereagoval ani nepožadoval doplnění jeho přílohy, což dle navrhovatele rovněž svědčí o tom, že dané pochybení nemělo žádný reálný dopad na jeho procesní postavení ani zadavateli nezpůsobilo újmu.

8. Navrhovatel rovněž namítá, že Úřad jej na absenci přílohy upozornil až po uplynutí zákonné lhůty, v níž bylo možné nedostatek odstranit. Přestože si je navrhovatel vědom, že zákonem není dána výslovná povinnost Úřadu upozornit navrhovatele na jeho pochybení bezprostředně po podání návrhu, bylo by podle něj žádoucí, aby Úřad v souladu s principy dobré správy, ochrany procesních práv účastníků a efektivního vedení řízení postupoval způsobem umožňujícím odstranění zjevného administrativního pochybení navrhovatele.

9. Navrhovatel uzavírá, že dle jeho názoru je zastavení řízení nepřiměřeně formalistické, neodpovídá konkrétním okolnostem případu, účelu právní úpravy ani zásadě zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu.

Závěr rozkladu

10. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE K ROZKLADU

11. Dne 24. 6. 2026 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k podanému rozkladu. Zadavatel v něm nejdříve konstatuje, že se zcela ztotožňuje se skutkovými i právními závěry napadeného usnesení a rozklad navrhovatele nepovažuje za důvodný. Dle zadavatele doručení stejnopisu návrhu zadavateli v zákonné lhůtě je povinností spojenou s podáním návrhu a její nedodržení je zákonným důvodem pro zastavení správního řízení. Úřad dle zadavatele v takovém případě není oprávněn prominout zmeškání lhůty pro splnění uvedené povinnosti a ani přezkoumávat důvody, proč ke splnění uvedené povinnosti ze strany navrhovatele v zákonem stanovené lhůtě nedošlo.

12. Zadavatel dále nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že by jeho opomenutím nebyl narušen smysl a účel povinnosti dle § 251 odst. 2 ZZVZ, a na podporu svých tvrzení odkazuje na závěry rozsudků Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 11/2023 – 83 ze dne 11. 9. 2024 a Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 2/2013 – 46 ze dne 24. 4. 2013. Zadavatel rovněž podotýká, že od doručení návrhu běží zadavateli lhůta pro zaslání vyjádření zadavatele k návrhu Úřadu a že smyslem uvedené povinnosti je tak rovněž urychlení průběhu správního řízení.

13. Zadavatel v neposlední řadě odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0195/2020/VZ ze dne 25. 9. 2020, z něhož dovozuje, že stejnopisem návrhu se rozumí dokument zcela shodný s obsahem návrhu, nepostačí tedy o podání návrhu zadavatele informovat. Zadavatel je rovněž toho názoru, že nebylo povinností Úřadu navrhovatele informovat o jeho pochybení a Úřad ani nebyl povinen stejnopis návrhu zaslat zadavateli sám v zákonné lhůtě. Nad rámec toho zadavatel doplňuje, že dále trvá na důvodech, pro které navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučil.

14. Vzhledem k výše uvedenému zadavatel navrhuje, aby Úřad rozklad navrhovatele zamítl.

V. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného usnesení, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, přičemž byl přijat závěr, že Úřad napadeným usnesením rozhodl správně a v souladu se zákonem.

VI. K NÁMITKÁM ROZKLADU

17. V podaném rozkladu navrhovatel brojí proti zastavení správního řízení podle § 257 písm. e) ZZVZ, neboť stejnopis návrhu nebyl dle Úřadu zadavateli doručen v zákonné lhůtě. Pro shrnutí nejdříve odkazuji na body 9 a násl. napadeného usnesení, v nichž Úřad správně konstatoval, že navrhovatel byl povinen dle § 251 odst. 2 ZZVZ zaslat zadavateli stejnopis návrhu do 10 dnů ode dne obdržení rozhodnutí o námitkách proti svému vyloučení ze zadávacího řízení. Vzhledem k tomu, že poslední den zákonné lhůty připadl na sobotu 2. 5. 2026, byl navrhovatel povinen stejnopis návrhu zadavateli zaslat nejpozději dne 4. 5. 2026. Navrhovatel Úřadu předložil k prokázání včasného zaslání stejnopisu zadavateli oznámení ze dne 30. 4. 2026, které obsahuje toliko informaci o podaném návrhu bez dalších příloh, a textem totožné oznámení ze dne 20. 5. 2026, které navíc zahrnuje jako přílohu mj. stejnopis návrhu navrhovatele. Vzhledem k tomu, že oznámení ze dne 20. 5. 2026 zjevně nebylo podáno ve lhůtě dle § 251 odst. 2 ZZVZ, je kruciální posouzení obsahu oznámení ze dne 30. 4. 2026.

18. V prvé řadě je třeba podotknout, že navrhovatel v podaném rozkladu nezpochybňuje, že k oznámení ze dne 30. 4. 2026 opomněl přiložit stejnopis návrhu, ani netvrdí, že stejnopis návrhu zaslal zadavateli ve lhůtě dle § 251 odst. 2 ZZVZ jiným způsobem. Navrhovatel se ovšem domnívá, že pouhé informování zadavatele o podání návrhu v oznámení ze dne 30. 4. 2026 plní stejný účel jako zaslání stejnopisu návrhu.

19. K uvedené námitce konstatuji následující. Jak Úřad správně uvedl v poznámce pod čarou č. 3 k bodu 13 odůvodnění napadeného usnesení, dle jazykového výkladu pojmu „*stejnopis*“ se jedná v podstatě o „*stejný*“ „*opis*“ určitého dokumentu. Stejnopisem se tedy rozumí dokument zcela shodný s vyhotovením návrhu, který navrhovatel doručil Úřadu. Prosté oznámení o podání návrhu k Úřadu proto nemůže být z povahy věci považováno za jeho stejnopis.

20. K otázce toho, zda oznámení o podání návrhu může nahradit stejnopis návrhu, uvádím, že smyslem a účelem povinnosti navrhovatele zaslat stejnopis návrhu zadavateli v zákonné lhůtě se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 Afs 2/2013 – 46 ze dne 24. 4. 2013[2]. Nejvyšší správní soud v něm dospěl k závěru, že povinnost navrhovatele doručit

[2] Pozn. předsedy Úřadu: Zmíněná judikatura se vztahuje k předchozí právní úpravě obsažené v § 114 odst. 4 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, avšak vzhledem k obdobnosti předmětné problematiky v ZZVZ, kdy smysl a podstata

stejnopis návrhu ve stejné lhůtě přímo zadavateli je oproti jiným řízením nadstandardní povinností a „*při zkoumání smyslu a účelu zavedení této nadstandardní povinnosti lze částečně vycházet z důvodové zprávy k zákonu o veřejných zakázkách, ze které vyplývá, že zákon při stanovení předmětné povinnosti využil možnosti směrnice Rady 89/665/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce. Podle čl. 1 odst. 3 citované směrnice členské státy mohou zejména požadovat, aby osoba usilující o přezkum nejprve oznámila zadavateli domnělé protiprávní jednání a svůj záměr podat návrh na přezkum. (…) Ze všech jazykových verzí směrnice tak vyplývá, že smyslem tohoto ustanovení je primárně informovat zadavatele o záměru dodavatele podat návrh na přezkoumání jeho úkonů a o jeho obsahu.*“ Dle Nejvyššího správního soudu má doručení stejnopisu návrhu zadavateli za účel jej bezprostředně informovat o podání návrhu a jeho obsahu. Na uvedené závěry navázal Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 31 Af 11/2023 – 83 ze dne 11. 9. 2024, v němž mj. konstatoval, že „*ustanovení § 257 písm. e) ZZVZ je totiž třeba vykládat právě s ohledem na účel, který tato povinnost navrhovatele má. Cílem totiž je, aby se zadavatel s návrhem v rozhodné lhůtě seznámil*“. Z výše uvedené judikatury plyne, že smyslem zaslání stejnopisu návrhu zadavateli není pouze odeslání informace zadavateli o tom, že byl podán návrh na přezkoumání jeho úkonů k Úřadu, nýbrž i seznámení zadavatele s jeho obsahem, tedy seznámení zadavatele s domnělým porušením zákona.

21. Z textu oznámení ze dne 30. 4. 2026[3] není zřejmé, co je obsahem návrhu navrhovatele, tedy jaké konkrétní porušení zákona navrhovatel vytýká zadavateli, dokonce z něj ani neplyne, proti jakému úkonu zadavatele návrh směřuje. Vzhledem k tomu oznámení ze dne 30. 4. 2026 nemůže být považováno ani za dokument materiálně nahrazující stejnopis návrhu, resp. dokument naplňující účel povinnosti v § 251 odst. 2 ZZVZ.

22. Nadto se s navrhovatelem neshoduji ani v tom, že by zaslání strohého oznámení namísto stejnopisu nemělo žádný negativní dopad na práva a povinnosti zadavatele v řízení. Je totiž třeba vzít v potaz, že doručení stejnopisu není samoúčelné, nýbrž na něj navazují další povinnosti zadavatele zejm. v § 252 odst. 1 ZZVZ, dle kterého je zadavatel povinen zaslat Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů od jeho doručení. Pokud by informování o podaném návrhu nahrazovalo zaslání stejnopisu tak, jak tvrdí navrhovatel, zadavatel by musel podat Úřadu vyjádření k návrhu, jehož obsah by mu byl neznámý. Navíc by tím byl fakticky krácen na lhůtě, kterou mu ZZVZ explicitně dává k přípravě své protiargumentace. Lze shrnout, že uvedený výklad navrhovatele by nejenže odporoval § 6 správního řádu, který zakotvuje zásadu rychlosti a hospodárnosti správního řízení, nýbrž by i nepřípustně zasahoval do práv a povinností zadavatele v řízení.

23. Ze správního spisu je dále zřejmé, že zadavateli byl obsah návrhu navrhovatele poprvé doručen až Úřadem dne 6. 5. 2026 jako příloha oznámení o zahájení správního řízení ze dne 5. 5. 2026. Do sféry zadavatele se proto stejnopis návrhu poprvé dostal až po uplynutí lhůty podle § 251 odst. 2 ZZVZ.

věci zůstala i v nové právní úpravě nezměněna, jsou závěry plynoucí ze zmíněné judikatury relevantní i pro nyní posuzovanou věc (srov. bod 20 rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 11/2023 – 83 ze dne 11. 9. 2024).

[3] Konkrétně obsahuje: „*Dobrý den, tímto bychom Vás chtěli informovat o tom, že jsme dnes podali Návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů Zadavatele a UOHS - Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.*“

24. Navrhovatel v této souvislosti namítá, že Úřad jej na absenci přílohy oznámení ze dne 30. 4. 2026 upozornil až po uplynutí zákonné lhůty, v níž bylo možné nedostatek odstranit. Navrhovatel dále poukazuje na to, že zadavatel na oznámení ze dne 30. 4. 2026 nijak nereagoval, ani nepožadoval doplnění jeho přílohy, což dle navrhovatele svědčí o tom, že dané pochybení nemělo žádný reálný dopad na jeho procesní postavení, ani zadavateli nezpůsobilo újmu.

25. K posledně shrnutým námitkám (shodně se závěry napadeného usnesení) konstatuji, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 As 199/2024-34 ze dne 5. 12. 2025 připustil, že povinnost zaslat zadavateli stejnopis nemusí být nutně splněna výhradně navrhovatelem, ale např. rovněž Úřadem, ovšem pouze za předpokladu, že bude dodržena zákonná lhůta pro zaslání dle § 251 odst. 2 ZZVZ. Nejvyšší správní soud tamtéž zdůraznil, že „*stav spočívající v nedoručení stejnopisu zadavateli, jde jednoznačně k tíži navrhovatele. Je proto ve výsostném zájmu stěžovatele, aby (...) sám doručil stejnopis návrhu zadavateli. V opačném případě se totiž vystavuje riziku, že stěžovatel, na rozdíl od nyní posuzované věci, nebude postupovat nad rámec svých zákonných povinností a stejnopis návrhu zadavateli sám nezašle – tento zákonem předvídaný postup stěžovatele by při absenci aktivity navrhovatele totiž vedl k tomu, že návrh nebude ve stanovené lhůtě doručen zadavateli, s čímž je spojeno obligatorní zastavení řízení*“.

26. V souladu se závěry citovaného rozsudku uvádím, že zaslání stejnopisu návrhu zadavateli je povinností a odpovědností navrhovatele. Výlučně navrhovatel tak odpovídá za to, že je stejnopis návrhu v zákonné lhůtě zaslán zadavateli. Stejně tak je to pouze navrhovatel, kdo musí být schopen splnění této povinnosti prokázat (shodně viz bod 10 odůvodnění napadeného usnesení). Úřad ani zadavatel nemusí postupovat nad rámec svých povinností, fakticky by tím totiž došlo k nepřípustnému přenášení odpovědnosti za splnění náležitostí podání návrhu. Není tedy možné, aby navrhovatel úspěšně namítal, že jej měl Úřad či zadavatel na nezaslání stejnopisu upozornit ještě v zákonné lhůtě. Je také třeba zopakovat, že předložení dokladu o včasném doručení stejnopisu není obligatorní náležitostí návrhu (ačkoli v pochybnostech tíží důkazní břemeno navrhovatele) a v předmětném případě doklad o doručení stejnopisu návrhu zadavateli navrhovatel Úřadu jako přílohu návrhu nepředložil. Úřad tedy ani nemohl navrhovatele na nedostatek oznámení ze dne 30. 4. 2026 upozornit, neboť mu jeho zaslání ani obsah nebyly ke dni podání návrhu známy. K tvrzení navrhovatele, že by bylo „*žádoucí*“, aby Úřad za navrhovatele zaslal zadavateli stejnopis návrhu s oznámením o zahájení správního řízení ještě v zákonné lhůtě, doplňuji, že návrh navrhovatele byl Úřadu doručen ve čtvrtek 30. 4. 2026 v 15:46, následovaný třemi dny pracovního klidu. Lhůta dle § 251 odst. 2 ZZVZ končila hned následující pracovní den 4. 5. 2026. Je proto zcela přiměřené, odůvodněné a Úřadu nemůže být dáno k tíži, když oznámení o zahájení správního řízení odeslal následující den 5. 5. 2026, neboť v této době Úřad musel podaný návrh administrativně zpracovat, seznámit se s jeho obsahem, vyhotovit a konečně i zaslat oznámení o zahájení správního řízení.

27. Zdůrazňuji, že zaslání stejnopisu navrhovatele není jen formálním požadavkem zákona, nýbrž podmínkou věcného projednání návrhu, kdy její nesplnění vede k obligatornímu zastavení správního řízení. Úřad v tomto případě nemá možnost správního uvážení a objektivní nesplnění této povinnosti nemůže navrhovateli prominout. Je proto v zájmu navrhovatele, aby dohlédl na její řádné splnění. Pokud se tak nestane, musí být srozuměn s důsledky, které toto nesplnění přináší, tj. zastavení správního řízení podle § 257 písm. e) ZZVZ bez věcného přezkumu jeho návrhu. V šetřeném případě navrhovatel zadavateli v zákonné lhůtě stejnopis návrhu nedoručil,

a ani neprokázal, že by tak za něj učinil v zákonné lhůtě jiný subjekt. Úřad proto postupoval správně, když správní řízení podle § 257 písm. e) ZZVZ zastavil. Neshledal jsem proto, že by byl postup Úřadu nepřiměřeně formalistický, že by neodpovídal okolnostem případu nebo že by byl v rozporu s jinými základními zásadami činnosti správních orgánů dle správního řádu.

Závěr

28. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se ZZVZ a se správním řádem, když vydal napadené usnesení, kterým správní řízení zastavil, bylo namístě rozklad navrhovatele zamítnout a napadené usnesení potvrdit.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:

1. Mgr. Josef Vacek, advokát, Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2
2. GreMi KLIMA, s.r.o., Kragujevská 9, 010 01 Žilina, Slovenská republika (doručováno do datové schránky 46zmbt6)

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy